

► Verslag

Begeleidingscommissie Vergadering van 4 juli 2018

Aanwezige leden:

- Kabinet JAMBON
 - AD Civiele Veiligheid
 - AD Civiele Veiligheid
 - AD Civiele Veiligheid
 - FOD Volksgezondheid
 - Federale Diensten van de gouverneur van Antwerpen
 - federale diensten van de gouverneur van Henegouwen
 - Brandweervereniging Vlaanderen (BVV)
 - Fédération royale des Corps de Sapeurs-Pompiers de Belgique (FRCSPB)
 - Vereniging der Beroepsbrandweerlieden van België (Beprobél)
 - Commission des commandants de zone francophones et germanophone (COZO)
 - Netwerk brandweer
 - Vereniging Vlaamse Brandweervrijwilligers (VVB)
 - Association des pompiers volontaires francophones et germanophones de Belgique
 - Vlaams gewest
 - Brussels Hoofdstedelijk gewest
 - KCCE
-

1. Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 9 mei 2018

De vertegenwoordiger van de BVV geeft aan dat de aanpassing van punt 7.1. van het verslag van de vergadering van 21 februari 2018 die hij gevraagd had, niet correct uitgevoerd werd. Hij vraagt om dit punt aan te passen zodat enkel volgende zin overblijft: « Het huidige ontwerp over de lijst met specialisaties niet voldoet. » De laatste zin van het punt moet dus geschrapt worden.

2. Opvolging van de besprekingen van de commissie

2.1. WG « SAH »

Het eindverslag van de werkgroep (WG) wordt voorgesteld aan de leden van de commissie, via een PowerPoint-presentatie (bijgevoegd bij dit verslag).

Bespreking

De vertegenwoordiger van Beprobél vraagt dat de interventielijst niet elk jaar gewijzigd wordt, maar vastgelegd wordt met een zekere stabiliteit, want ze heeft een impact op de statistieken van de zones en dus de tools van de zones om hun statistieken op te maken.

De vertegenwoordiger van de ADCV geeft aan dat de WG een zekere flexibiliteit in de interventielijst gevraagd heeft in functie van de omstandigheden, maar dit voorstel werd niet weerhouden. De lijst is opgenomen in een bijlage bij een koninklijk besluit, wat een zekere stabiliteit garandeert op korte en middellange termijn.

De voorzitter preciseert dat een langdurige garantie niet mogelijk is, want er moet rekening gehouden worden met de evolutie van de technieken en procedures om de operationaliteit te garanderen.

De vertegenwoordiger van Beprobél vraagt om de uitzondering van de uitruk van een autopomp (AP) met 4 te preciseren en meer bepaald de notie volgens welke deze uitruk niet structureel georganiseerd kan worden.

De voorzitter geeft aan dat deze notie impliceert dat de zone zo georganiseerd moet worden dat een AP met 6 beschikbaar is. Hij herinnert eraan dat de discussie over de AP met 4 begon tijdens een bezoek van de minister aan de zone DINAPHI. Na beraad is gebleken dat het feit de uitruk van 2 AP met telkens 4 mensen toe te staan wel goed onthaald zou zijn door de burgemeesters, maar niet in het voordeel van de veiligheid van de intervenanten zou zijn. Hij preciseert dat de vraag drie keer gesteld werd in de WG en dat die het behoud van de regel van de AP met 6 mensen bevestigd heeft. De uitruk met 4 is dus enkel mogelijk als bij de uitruk een van de voorziene mensen niet meegaat door een onvoorzienbare gebeurtenis (ziekte, ongeval, ...).

Hij voegt eraan toe dat men er effectief moet voor zorgen dat, in de gemengde zones, elke post over beroepsbrandweerlieden en vrijwillige brandweerlieden beschikt. Hij verwijst hiertoe naar de verschillende profielen van vrijwillige brandweerlieden die voorgesteld werden tijdens de vergadering van 3 mei 2017.

De vertegenwoordiger van COZO geeft aan dat hij niet in twijfel trekt dat er 6 brandweerlieden nodig zijn voor de 1ste uitruk, maar dat dit zijn zone in moeilijkheden zal brengen. Hij zal zo een centrale post moeten creëren die de beroepsbrandweerlieden groepeerd om te kunnen voldoen aan de normen van de SAH, dat een te star systeem is. Hij voegt eraan toe dat hij overigens een voorstel gedaan heeft aan de minister om de wederoproepingsdiensten van de vrijwillige brandweerlieden te vergoeden, want het is zeer moeilijk om de beschikbaarheid van de vrijwilligers te beheren. Dit punt zal besproken worden in het kader van het trimestrieel overleg van de zonecommandanten met de minister.

De vertegenwoordiger van de FR gouverneurs geeft aan dat uit de besprekingen van de WG blijkt dat het, rekening houdend met de evolutie van de technologie, belangrijk is om uit te rukken met 6 mensen. Hij meent dan ook dat de mee te geven boodschap is dat de organen van de zone hun verantwoordelijkheid moeten opnemen.

De vertegenwoordigster van de ADCV voegt eraan toe dat de organen van de zone in het meerjarenbeleidsplan moesten aangeven binnen welke tijd de hulpverlening ter plaatse moet zijn en in welk percentage van de gevallen ze binnen deze tijd aan moeten komen, en zo de servicegraad moesten vastleggen. Het is de verantwoordelijkheid van de zonecommandanten om de informatie

door te geven naar de politici wanneer de hen ter beschikking gestelde middelen niet toelaten om de vastgelegde servicegraad te bereiken.

De voorzitter geeft aan dat uit de onlangs verschenen studie van Belfius blijkt dat de gemeenten minder in de hulpverleningszones investeren dan in de brandweerdiensten.

De vertegenwoordiger van Netwerk brandweer geeft aan dat een discussie plaatsvond in de WG over de mogelijkheid om de uitruk met 2 AP met 4 toe te laten in de zones waar sommige posten zich op minder dan 3 km van elkaar bevinden en waar het dus mogelijk is om sneller 4 mensen bijeen te krijgen in elk van de twee posten dan 6 mensen in een enkele post. De andere leden van de WG geven aan dat deze piste echter niet weerhouden werd omdat ze de deur openzet voor de situatie van een structurele uitruk van 2 keer 4 mensen. Het is dus aan de zone om zich anders te organiseren.

De voorzitter wil een punt verduidelijken inzake het voorstel van de WG om het KB PBM op te heffen. Hij geeft aan dat dit KB zeer belangrijk is voor de vakbonden en dat het zeker toegelaten heeft om bepaalde (kleine) zones te verplichten om hun personeel correct uit te rusten. Zich bewust zijnde van het belang van dit KB, meent de WG dat het vooral belangrijk is om de drie eerste punten uit te voeren die de WG voorstelde.

De leden van de commissie keuren het eindverslag van de WG en dus de uitvoering van de door de WG voorgestelde maatregelen goed.

2.2. Lijst van de specialisaties: oprichting van een WG

De federale diensten van de NL en FR gouverneurs hebben beslist om niet deel te nemen aan de WG, omwille van het puur technische karakter van deze werkgroep.

2.3. Aankoopcentrale Waals Gewest: toegang

De vertegenwoordiger van het WG geeft aan dat zijn administratie de afsluiting van een samenwerkingsakkoord tussen het Waals Gewest en de federale Staat voorstelt om de hulpverleningszones toe te laten gebruik te kunnen maken van de Waalse overheidsopdrachten. Hij geeft immers aan dat volgens de juridische analyse van het algemeen secretariaat van de SPW, de Waalse hulpverleningszones niet onder bevoegdheid van het Waals Gewest vallen, en dit overeenkomstig de bijzondere wet tot hervorming der instellingen die bepaalt dat de brandweerdiensten onder de bevoegdheid van de federale overheid vallen (artikel 6 van de BWHI van 08/08/1980).

De vertegenwoordigster van de ADCV is niet die mening toegedaan, rekening houdend met de bevoegdheid van de gewesten inzake het gewoon toezicht op de hulpverleningszones, een bevoegdheid die bevestigd werd door de Raad van State en het Grondwettelijk Hof.

Er is overeengekomen dat het Waals Gewest en de ADCV het punt samen zullen onderzoeken en dat het resultaat van de besprekingen voorgesteld zal worden aan de Commissie.

3. Verplaatsing van de vrijwilligers en wijziging van art. 151 van het adm. statuut (Fiche 1)

Artikel 151, derde lid, van het administratief statuut zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 26 januari, voorziet voortaan dat de verplaatsing tussen de kazerne en de opleidingsplaats enkel voor de beroepsbrandweerlieden gelijkgesteld wordt met een dienstactiviteit. Voor deze wijziging voorzag

artikel 151, derde lid, dezelfde regel, maar voor alle brandweerlieden, zowel de vrijwilligers als de beroeps.

De vertegenwoordiger van de FRCSPB vraagt een verduidelijking over wat er wettelijk gedaan kan worden binnen de zones, zonder discriminatie tussen de personeelsleden, maar met inachtneming van de wetgeving naar aanleiding van de wijziging van dit artikel.

De voorzitter herinnert eraan dat de vraag om dit artikel te wijzigen gesteld werd tijdens een vergadering van Nederlandstalige zonecommandanten omwille van de twee volgende redenen:

1° het aantal uren verplaatsingen woog te zwaar op het maximumaantal uren dat een vrijwilliger per jaar mag werken;

2° de uurvergoeding voor prestaties was buiten proporties voor een uur verplaatsing.

Hij geeft aan dat de stakeholders geraadpleegd werden en dat de APVB effectief niet akkoord was met de voorgestelde maatregel. De VVB was akkoord als de vrijwilligers verzekerd waren voor dit traject.

Hij herinnert eraan dat de vrijwilligers, voor de hervorming, niet vergoed werden tijdens hun verplaatsing, in tegenstelling tot de beroeps. Hij heeft de berekening gemaakt door de federale reglementering inzake de reiskosten toe te passen en daaruit blijkt dat het voor de vrijwillige brandweerlieden interessanter is om hun reiskosten te laten vergoeden dan om betaald te worden in prestatietijd.

De vertegenwoordiger van de BVV, die veel vrijwilligers vertegenwoordigt, geeft aan dat zijn organisatie ook niet akkoord was met dit voorstel tot wijziging van het KB. Hij geeft aan dat dit veel wrevel veroorzaakt, zeker wanneer een beroeps en een vrijwilliger samen naar een opleiding gaan. De eerste wordt vergoed tijdens het traject en de tweede niet. Men voelt dus een discriminatie tussen de twee personeelscategorieën.

De vertegenwoordiger van Beprobél geeft aan dat het feit dat de leden van de dienst samen in hetzelfde voertuig zitten niet volstaat als argument. De beroeps en de vrijwilligers zijn ook niet aan hetzelfde fiscaal stelsel of aan hetzelfde socialezekerheidsstelsel onderworpen.

Volgens de vertegenwoordiger van de APVB is het traject vanaf de werkplek arbeidstijd wanneer er een opleiding gevolgd wordt die opgelegd wordt door de werkgever.

De voorzitter verwijst naar een colloquium van de VVB over de bedrijfscultuur: zodra een lid steeds meer dingen eist van het bedrijf, dan wordt hij klant en is hij niet langer een onderdeel van deze onderneming.

De vertegenwoordiger van de FRCSPB voegt eraan toe dat de brandweerman in dienstkleedij moet zijn om naar de opleiding te gaan. Aangezien het om een PBM gaat, moet hij noodzakelijkerwijze passeren langs de kazerne voor hij naar de opleiding gaat.

De voorzitter stelt voor om grondiger verder na te denken over deze kwestie. Een wijziging van deze bepaling kan gebeuren in een herstel-KB ter, maar daartoe is een vergelijkende analyse van de situatie in alle zones nodig om, in voorkomend geval, te bepalen in welke gevallen de verplaatsing van een vrijwillige brandweerman vergoed moet worden.

4. Ongeschiktheid en oppensioenstelling (Fiche 2)

De vertegenwoordiger van COZO geeft aan dat hij geconfronteerd wordt met een groeiend aantal door de arbeidsgeneeskunde ongeschikt verklaarde personeelsleden om het beroep van brandweerman uit te oefenen (maar geschikt verklaard om administratieve of logistieke taken uit te voeren). Welnu, de wedertewerkstellingsmogelijkheden binnen de zone zijn beperkt en het wedertewerkgestelde personeel blijft op de loonmassa wegen en blokkeert zo nieuwe aanwervingen. Hij preciseert dan ook de gestelde vraag in zijn fiche: de werkgever moet kunnen vragen dat een lid van zijn personeel vervroegd met pensioen gestuurd wordt. Kan de zone geen verlof voorafgaand aan het pensioen opleggen (het KB voorziet dit niet)?

De voorzitter stelt voor om de hulpverleningszones hierover te bevragen om te zien of ze hetzelfde probleem hebben.

De vertegenwoordiger van de BVV wil de studie uitbreiden met de volgende vraag: hoeveel personen zijn in disponibiliteit geplaatst? En wat zijn de financiële gevolgen voor deze personen, m.a.w. krijgen ze het minimumloon?

De voorzitter geeft aan dat het twee verschillende situaties zijn, maar de vragen zullen gesteld worden¹.

5. Verloven en vervanging van het personeel (Fiche 3)

De vertegenwoordiger van COZO geeft aan dat momenteel 13 personen met loopbaanonderbreking zijn in zijn zone en de overheid is niet akkoord om deze personen te vervangen, want ze zullen hun functie terug opnemen na hun afwezigheid. Hij vraagt dan ook om vrijwillige brandweerlieden tijdelijk te kunnen professionaliseren om enerzijds de prestaties te kunnen plannen en niet afhankelijk te zijn van de beschikbaarheid die beslist wordt door de vrijwillige brandweerman, en anderzijds om boven de grens van 24u/week te kunnen gaan.

De vertegenwoordiger van de ADCV geeft aan dat de ervaring van de tijdelijke professionalisering al geprobeerd werd in het verleden voor de aanduiding van de zonecommandant. Maar het koninklijk besluit in kwestie moest gewijzigd worden omdat de vrijwillige kandidaten het risico niet wilden lopen om hun hoofdjob te verlaten, zonder enige garantie om daarna als zonecommandant te kunnen aanblijven. Uiteindelijk werd een definitieve professionalisering voorzien.

De vertegenwoordiger van APVB stelt een alternatieve oplossing voor: de vrijwillige brandweerman aanwerven met een contract van bepaalde duur.

De vertegenwoordiger van FR gouverneurs geeft aan dat deze piste, als deze redenering gevolgd wordt, zal leiden tot een contractualisering van het beroep. Hij herinnert eraan dat het om een kwestie van personeelsorganisatie gaat: de afwezigheden moeten steeds meegeteld worden bij de berekening van het nodige aantal voltijdse equivalenten voor de organisatie.

De voorzitter geeft toe dat het idee van de contractualisering verleidelijk is op het eerste zicht, maar hij voegt eraan toe dat ze meer problemen dreigt te veroorzaken dan dat ze een echte oplossing vormt.

De voorzitter herhaalt de vaststelling dat de gemeenten minder investeren in de hulpverleningszones dan in de brandweerdiensten.

¹ Cf. voorstel van vragenlijst ter attentie van de hulpverleningszones dat aan de leden voorgelegd werd via de mail van 05/07/2018.

De vertegenwoordiger van Beprobél constateert dat er pieken zijn bij de verlofaanvragen voor bepaalde periodes, zoals tijdens de zomermaanden.

De voorzitter geeft aan dat er een poging was om het probleem te beperken door te voorzien dat de verloven toegekend werden in functie van de noden van de dienst, maar dit voorstel kon niet behouden blijven in een wijziging van het KB administratief statuut.

Hij besluit dat het probleem grondig geanalyseerd zal worden. De eerste stap is vragen aan alle hulpverleningszones hoeveel brandweelieden in 2017 genoten van de verloven wegens dwingende redenen en hoeveel er afwezig waren wegens een arbeidsongeval².

6. Duur van de stage van de officieren (Fiche 4)

Artikel 39 van het administratief statuut voorziet dat de volledige stageperiode niet meer dan drie jaar mag bedragen voor de beroepsstagiair, te tellen vanaf de dag van indiensttreding, en dat de aanwervingsstage een jaar na het behalen van het brevet eindigt. Deze bepaling vormt een probleem voor de stagedoende officieren, want het is voor hen zeer moeilijk om hun brevet te behalen binnen de termijn van twee jaar omdat hun opleiding niet elk jaar gegeven wordt en ongeveer twee jaar duurt. Een tweede keer de module volgen nadat ze niet slaagden voor een examen kan dus niet meer binnen de opgelegde termijn.

De vertegenwoordiger van COZO geeft aan dat in de hulpverleningszone van Waals-Brabant drie officieren in dienst getreden zijn op 1/10/2016 en op 1/11/2016 en benoemd zouden moeten worden voor 1/10/2019, wat onmogelijk lijkt zonder een verlenging van de duur van hun aanwervingsstage. Een opleiding tot het behalen van het brevet OFF2 is immers pas te verwachten tegen het tweede viermaandelijks tijdvak van 2019. Het einde van de aanwervingsstage zou dus ten vroegste voorzien zijn voor de zomer van 2020.

De vertegenwoordiger van het KCCE erkent dat er een probleem bestaat, maar meent dat in dit geval de zone het probleem gecreëerd kan hebben. Het KCCE had gevraagd welke opleiding georganiseerd moest worden door de brandweerscholen en de zone heeft niet gereageerd. Overigens is er een zeker aantal deelnemers nodig om de officierenopleiding te organiseren. De aanwervingslogica is niet dezelfde logica als die van de opleidingen. Een betere coördinatie tussen de zone en de brandweerscho(o)(l)(en) had dit probleem zeker kunnen vermijden of verminderen. De vertegenwoordiger van het KCCE kan de scholen vragen om opleidingen te plannen, maar ook niet meer. Hij stelt voor dat artikel 39 gewijzigd wordt zodat de duur van de stage maximum 3 jaar zou zijn vanaf het begin van de lessen.

Op het voorstel van de vertegenwoordiger van de BVV dat de zones de duur van de stage kunnen kiezen in functie van diverse omstandigheden, [d.w.z. beschikken over een zekere speelruimte binnen vastgelegde grenzen], antwoordt de voorzitter dat er voor eens en altijd gekozen moet worden tussen een eenvormig statuut en de autonomie van de zones.

² Cf. voorstel van vragenlijst ter attentie van de hulpverleningszones dat aan de leden voorgelegd werd via de mail van 05/07/2018.

De vertegenwoordiger van Netwerk brandweer voegt eraan toe dat de duur van drie jaar niet toelaat aan iemand die een keer niet slaagt voor zijn brevet om het opnieuw te volgen als de opleiding maar om de 2 jaar georganiseerd wordt.

De leden zijn het ermee eens dat artikel 39 van het administratief statuut gewijzigd moet worden. Het voorstel van de vertegenwoordiger van het KCCE zal besproken worden en de leden worden gevraagd om hun opmerkingen en alternatieve voorstellen mee te delen³.

7. Meerjarenfinancieringsplan 2019-2025 (fiche 5)

De vertegenwoordiger van Netwerk brandweer verwijst naar de fiche en preciseert dat de fiche een vraag om verduidelijking is over het bedrag van de federale dotaties voor de toekomst.

De voorzitter antwoordt dat de minister de volgende regering geen groeitraject wil opleggen, maar dat voor de komende jaren het bedrag van de federale dotaties behouden zou moeten blijven op hetzelfde niveau als in 2018, zoals het traject van de vorige regering al voorzag. Hij geeft aan dat de WG meerkost zijn werk zal hervatten, maar dat de minister de verdeelsleutel van de federale dotaties niet wil wijzigen.

Inzake de 50/50 herinnert hij eraan dat artikel 67 gelezen moet worden in combinatie met artikel 72 en dat dit principe meermaals uitgelegd werd door de minister aan het Parlement.

De vertegenwoordiger van de FRCSPB geeft aan dat de [verkeerde interpretatie] inzake de uitvoering van artikel 67 van de burgemeesters en niet van de brandweer komt.

De vertegenwoordigster van de ADCV voegt eraan toe dat het ontwerp van budgettaire omzendbrief met de richtlijnen voor de opmaak van de zonale begroting voor 2019 preciseert dat het bedrag van de federale dotaties vanaf 2020 minstens gelijk zal blijven aan het bedrag van 2019. Na het akkoord van de Inspectie van Financiën over dit ontwerp zal de budgettaire omzendbrief naar de zones gestuurd worden.

8. De toekomst van de Civiele Bescherming: stand van zaken

De voorzitter geeft aan dat het koninklijk besluit houdende administratief statuut, het KB houdende bezoldigingsregeling en het KB tot organisatie van de selectie voor de CB 2.0 voor advies voorgelegd werden aan de Raad van State en momenteel ter ondertekening voorgelegd zijn aan de Koning.

Het koninklijk besluit tot organisatie van de mobiliteit van de agenten van de Civiele Bescherming naar de hulpverleningszones is voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Het zou gepubliceerd moeten worden en in werking moeten treden in de loop van september.

³ Cf. mail aan de leden van 05/07/2018.

9. Dringende geneeskundige hulp: stand van zaken (Volksgezondheid)

De vertegenwoordiger van Volksgezondheid geeft een stand van zaken over de financiering en de hervorming van de dringende geneeskundige hulp aan de hand van een PowerPoint (zie document in bijlage).

Na de presentatie geeft de vertegenwoordiger van COZO aan gerustgesteld te zijn door het forfait dat toelaat om elke ambulancerit te factureren, zelfs zonder vervoer naar een ziekenhuis. Hij vraagt zich echter af hoe gefactureerd moet worden als een ter plaatse verzorgde persoon die niet naar een ziekenhuis vervoerd wordt, weigert om zijn gegevens aan de ambulanciers te geven. De vertegenwoordiger van Volksgezondheid legt uit dat het systeem zal toelaten om een groot deel van de "nutteloze" kosten van de ambulances te recupereren, maar misschien niet allemaal.

Op de vraag naar de stand van zaken van de rationalisering van de DGH-diensten antwoordt de vertegenwoordiger van Volksgezondheid dat hij hetzelfde probleem heeft inzake de verzameling van de gegevens. Een programmering zal pas vanaf 2022 mogelijk zijn wanneer er een reëel zicht op de activiteit van de diensten is. Hij legt uit dat het dossier dat de minister van Volksgezondheid voorgelegd heeft aan de ministerraad en dat uitgaat van 350 vertrekken, gebaseerd is op de enige bestaande wetenschappelijke studie. Deze studie bevat lacunes en er waren bepaalde extrapolaties nodig. Hij geeft aan dat op deze basis een bedrag van 140 miljoen euro gevraagd werd. De ministerraad kende slechts 35 miljoen toe. Het is echter weinig waarschijnlijk dat de eerste uitrukken getroffen worden door de besparingsmaatregel, maar de tweede, derde en soms vierde uitrukken kunnen niettemin op losse schroeven gezet worden als ze slechts voor heel weinig interventies uitrijden.

Op de vraag van de vertegenwoordiger van COZO om de nationale raad bij te wonen, antwoordt de vertegenwoordiger van Volksgezondheid dat de uitnodiging om deel te nemen aan de vergaderingen van de nationale raad de bevoegdheid van de voorzitter van de nationale raad is. Het Netwerk brandweer heeft gevraagd om uitgenodigd te worden en de voorzitter heeft dit verzoek ingewilligd.

De vertegenwoordiger van de FR gouverneurs vraagt dat de gouverneurs op de hoogte gehouden worden van de evolutie van dit dossier.

De vertegenwoordiger van de BVV vraagt hoe het zit met de overeenkomsten tussen de ambulancediensten en Volksgezondheid. De vertegenwoordiger van Volksgezondheid antwoordt dat er veel discussie is over de aard van deze overeenkomsten en dat het dossier nog niet afgerond is.

10. Varia

10.1. De vertegenwoordiger van Volksgezondheid stelt vast dat de signalisatie niet meer uitgevoerd zal worden door de brandweer vanaf 01/01/2019. Hij geeft aan dat dit problemen zal geven voor de veiligheid van de ambulanciers.

De voorzitter geeft aan dat elke werkgever zijn personeel moet beschermen, conform de reglementering inzake het welzijn op het werk.

De vertegenwoordiger van Beprobél bevestigt dat deze opdracht de hulpverleningszones veel geld kost. Dit sluit niet uit dat de privé-ambulancediensten overeenkomsten kunnen afsluiten met de hulpverleningszones, met daarin de modaliteiten voor de interventie en de facturering van de signalisatieopdracht.

De vertegenwoordiger van Netwerk brandweer herinnert eraan dat de brandweer gevraagd had om te kunnen signaliseren voor hun eigen dienst en dat hen vervolgens opgelegd werd dit te doen voor andere hulpdiensten. Het feit dat deze signalisatieopdracht niet gefactureerd kon worden door de hulpverleningszones was problematisch.

De verantwoordelijke voor het openbaar wegennet moet eveneens betrokken worden bij deze problematiek.

10.2. De volgende vergadering van de commissie is vastgelegd op woensdag 19/09/2018.

De voorzitter sluit de vergadering.